

ŞARKILARIN HİKAYELERİ

Mertkan Erkan

Seni seviyorum.
Özür dilerim.
Beni affet.
Teşekkür ederim.

Şarkının linki!



Kim Korkar Hain Kurttan

Bu şarkı, bir gece yarısı yazılmadı. Bir sabah uyanınca birden doğmadı. Bu şarkı, içimde yıllardır biriken o çürümüş hislerin, bastırılmış cümlelerin, “boşver” deyip geçilen bakışların içinden süzüldü. Yani hızlı bir doğumu olmadı. Ama sancısı uzun sürdü.

“Gördüğün bu ben değil” derken, ilk defa birine değil, kendime seslendim. İçimde ne zaman büyüdüğünü anlamadığım o ikinci kişiye... “Sen artık ben değilsin” dedim. Çünkü bir noktadan sonra şehir seni dönüştürüyor.

Sırtını dönmesen de; seni sırtından vurabiliyor. O dönemde hem maddi hem manevi olarak kırılgan bir dönemden geçiyordum. Müzik yapmaya devam ediyordum ama sistemin adaletsizliğini her gün daha çok hissediyordum. Fake streaming çeteleri, sahte başarılar, sus payları, görünmeyen ama hissedilen duvarlar... Ve bütün bu gerçeklerin ortasında, kalpten ürettiğin şeyin sesi duyulmuyor. İşte bu yüzden “Kim Korkar Hain Kurttan” sadece bir şarkı değil.

Bu benim için bir karşı duruş, bir iç döküş, bir yüzleşme. “Metropolde sırtlanlar kendini aslan sanır” dizesi, ilk olarak arkadaşlar arasında geçen bir muhabbetin içinde doğdu. Bir gün bir arkadaşım, çok güçlü görünmeye çalışan ama aslında çok kırılgan bir karakterden bahsederken bu cümleyi söyledi. O an bir şey çaktı içimde. O gece o cümleyi deftere yazdım. Sonra her şey onun etrafında örülmeye başladı. Bir şehir metaforu, bir karakter dramı, bir içsel monolog... Ve sonunda o sade ama derin tekrar geldi:

Seni seviyorum. Özür dilerim. Beni affet. Teşekkür ederim.

Bu dört cümle, insanın kendine söyleyebileceği en dürüst şeyler belki de. Bana göre şarkının en “korkusuz” yeri orası. Bugün yazdığım şarkıların hangisi olursa olsun bir şarkıya dönüp baktığımda, onun hâlâ birilerine iyi geldiğini görmek beni iyileştiriyor.

Çünkü hepimizin içinde bir kurt var. Ama asıl mesele, o kurttan kaçmak değil; onunla el sıkışmak.